

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně:

- a) **W. R.**, narozená dne X,
státní příslušnost: X,
toho času v: Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová,
Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem,
b) **K. R.**, narozená dne X,
státní příslušnost: X,
toho času pobytem tamtéž,

proti
žalované:

Policie České republiky,
Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje,
Odbor cizinecké policie,
Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,
sídlem Nádražní 2, 306 28 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 25. 10. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2022, č. j. KRPP-152965-3/ČJ-2022-030022,

takto:

- I. Žaloba žalobkyně a) se zamítá.
II. Žaloba žalobkyně b) se odmítá.
III. Žalobkyně a) ani žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

IV. Žalobkyně b) ani žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně a) byla na základě rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2022, č. j. KRPP-152965-3/ČJ-2022-030022, zajištěna podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění a zároveň jí byla podle § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovena doba trvání zajištění na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. ode dne 19. 10. 2022. Důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí byly ve zkratce následující skutečnosti: žalobkyně a) byla v Německu dne 18. 10. 2022 kontrolována krátce po vstupu z České republiky v autobuse jedoucím na trase z Prahy do Francie hlídkou německé policie. Při kontrole nepředložila žádný doklad totožnosti, který by ji opravňoval ke vstupu do Německa. Na základě této skutečnosti byla žalobkyně a) předána zpět do ČR na základě readmisní dohody dne 19. 10. 2022. Lustrací bylo zjištěno, že žalobkyně a) nemá v ČR povolen žádný druh pobytu. Žalobkyně a) tak pobývala na území ČR neoprávněně. Dále bylo žalobkyni a) provedeno daktyloskopování a otisky porovnány v systému EURODAC, kde nebyla nalezena shoda. Na základě výše uvedených skutečností bylo se žalobkyní a) dne 19. 10. 2022 zahájeno správní řízení o správním vyhoštění z území členských států Evropské unie podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců, podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. V protokolu o výsledku sepsaného dne 19. 10. 2022 žalobkyně a) potvrdila výše uvedené skutečnosti a dále mimo jiné uvedla, že z Tuniska vycestovala dne 6. 9. 2022 letecky do Turecka. Měla platný cestovní pas Tuniska a turistické vízum. Vízum si vyřizovala ještě v Tunisku, protože se chtěla dostat do Turecka a potom dále až do Rumunska a Srbska. V Turecku zůstala několik dní jako turista. Měla turistické vízum platné tři měsíce. Potom vyrazila letecky z Istanbulu v Turecku do Bělehradu v Srbsku dne 16. 9. 2022. Měla platný cestovní pas Tuniska a turistické vízum, s těmito doklady cestovala. V Bělehradu zůstala několik dní a potom jela vlakem z Bělehradu do maďarské Budapešti. Jízdenku si koupila sama. Když jela vlakem ze Srbska do Maďarska, nikdo ji na státní hranici nekontroloval. Nebyli tam žádní policisté, žádná hraniční kontrola. Jela vlakem přes noc. Trvalo to asi dvanáct hodin. Když přijela do Budapešti, stále měla platný cestovní pas Tuniska u sebe. Nastoupila do dalšího vlaku a pokračovala dál z Budapešti do Prahy. Jízdenku si zase koupila sama. Ve vlaku však podle svých slov zapomněla cestovní pas Tuniska. Zjistila to až v Praze. Do Prahy přijela dne 14. 10. 2022 vlakem. Ztrátu dokladu neřešila, nikde to nehlásila, protože věděla, že je v ČR neoprávněně, nechtěla mít tedy žádné další problémy. V Praze zůstala několik dní u tuniské rodiny a řekla jejím členům, že potřebuje jet dál do Francie, kde má několik příbuzných, ale hlavně tam má vlastní tetu. Teta žije ve Francii už asi devět let, má tam legální pobyt. Taky má žalobkyně a) ve Francii strýce. Do Francie jela hlavně kvůli svému zdravotnímu stavu. Potom chtěla pokračovat dál do Itálie. Žalobkyně a) dále v zaprotokolovaném výsledku uvedla, že už je to asi dvanáct let, co podstupuje léčbu v Tunisku. Podstoupila v Tunisku čtyři operace, jelikož má rakovinu prsu. Operace jí nepomohly, lékař v Tunisku jí poradil, ať jede do Itálie, že tam je lepší zdravotní péče než v Tunisku. Požádala si v Tunisku na zastupitelském úřadu Itálie o vízum, poněvadž má v Itálii strýce, který v Itálii pobývá

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

legálně. Strýc jí udělal pozvání, ale na zastupitelském úřadu Itálie v Tunisku jí vízum zamítli, a proto nemohla do Itálie cestovat legálně. Musela se na cestu vydat nelegálně. Tuniská rodina z Prahy jí pomohla najít autobusové nádraží v Praze. Tam si žalobkyně a) koupila jízdenku na autobus z Prahy do Francie dne 18. 10. 2022. Když přijela do Německa, německá policie ji zadržela a následně vrátila zpět do ČR. Rodiče žalobkyně a) chtěli, aby se léčila ve Francii nebo Itálii. V Tunisku je sice dostupná zdravotní péče, ale několik operací už jí špatně dopadlo, nepomohly jí, tak chtěla zkusit léčbu jinde. Proto jela raději do Francie. Tam je podle jejich informací lepší zdravotní péče, na vyšší úrovni než v Tunisku. Nemá povolen pobyt v žádném státě Evropské unie. Neučinila žádné kroky k legalizaci svého pobytu na území ČR a byla si vědoma svého neoprávněného pobytu na území ČR. V Praze na zastupitelském úřadě Tuniska si nevyřídila nový cestovní pas Tuniska, když svůj platný zapomněla ve vlaku. Nemá sjednané žádné zdravotní pojištění. Na území ČR nemá žádnou stálou adresu pobytu. Nemá v ČR žádné příbuzné, nikoho z rodiny, případně osobu, vůči níž má vyživovací povinnost nebo ji má v péči a nelze tuto povinnost nebo péči o ni zajistit jiným způsobem a nemá v ČR nebo celkově EU osobu, kvůli které by ukončení jejího pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené. V Tunisku má rodiče a čtyři bratry. Je svobodná a bezdětná. Do Tuniska dobrovolně vycestovat nechce. Chce pokračovat na cestě do Francie nebo do Itálie. Na další cestu peníze má. Disponuje částkou 200 Euro. V případě návratu jí nic vážného v Tunisku nehrozí. V ČR je poprvé. Asi dvanáct let se léčí s rakovinou prsu. V současné době nepodstupuje žádnou speciální léčbu, bere jen léky na bolest, když je třeba. Proto jela do Francie nebo do Itálie, aby tam další léčbu podstoupila. Pokud si bude moci vzít léky, bolesti přestanou. Má to podle svých slov vyzkoušené. V protokolu uvedla, že do Tuniska se nechce vrátit a chce se sestrou pokračovat do Francie nebo do Itálie. S odvoláním na výše uvedené skutečnosti byl žalovanou učiněn závěr, že by mírnější donucovací opatření než zajištění za účelem správního vyhoštění nebyla účinná. Proto žalovaná přikročila k zajištění žalobkyně a) ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Vycestování žalobkyně a) do Tuniska je možné. Její vyhoštění do Tuniska je reálně možné a může být realizováno tak, jak ukládá zákon. Zde žalovaná připomněla, že vzhledem k absenci cestovního dokladu žalobkyně a) nemůže mít jistotu o její identitě, protože je stále možná příslušnost žalobkyně a) k jinému státu s jednoduššími předpoklady pro realizaci vyhoštění. Dobu zajištění žalovaná stanovila při vědomí časových nároků stran nutné spolupráce se zastupitelským úřadem pravděpodobně vlastní žalobkyně a). Podle 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců policie zvláštní opatření neuloží u cizince, u nějž je zjevné, že má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného smluvního státu. Žalobkyně a) v protokolu uvedla, že chce vycestovat do Francie nebo do Itálie. Žalobkyně a) není oprávněna ke vstupu do Francie ani do Itálie (či do jiného smluvního státu), žalovanému správnímu orgánu tedy nezbyvalo než konstatovat, že zvláštní opatření podle § 123b odst. 5 zákona o pobytu cizinců nelze uložit.

2. Proti rozhodnutí žalované o zajištění brojila žalobkyně a) žalobou, v níž namítala zejména následující: žalovaná v napadeném rozhodnutí nijak nezohlednila zdravotní stav žalobkyně a) ve vazbě na její zranitelnost, přestože žalovanou žalobkyně a) ve správním řízení upozornila na to, že se léčí s rakovinou. Žalovaná neučinila kroky pro identifikaci žalobkyně a) jako zranitelné osoby. Zranitelnost žalobkyně a) nebyla v rozhodnutí reflektována, a to ani ve vztahu k přiměřenosti užití prostředku zajištění jako celku, k jeho alternativám či ve vztahu k délce zajištění. Zejména pak tato skutečnost nebyla zohledněna ve vztahu k podmínkám zajištění v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá –

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Jezová. Dále měla žalovaná přistoupit k uplatnění opatření spočívajícího v umístění žalobkyně a) do jednoho z pobytových středisek Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, kde by žalobkyně a) byla k dispozici žalovanému správnímu orgánu, případně umožnit žalobkyni a) využít zázemí u její známé tuniské rodiny v Praze. Dále žalovaná nezohlednila překážky vycestování, které žalobkyně a) v průběhu správního řízení zmiňovala, a to zejména s ohledem na možnost žalobkyně a) absolvovat v zemi původu úspěšnou léčbu. Těmito skutečnostmi se žalovaná stran realizovatelnosti vyhoštění nezabývala. Dále žalobkyně a) namítla délku zajištění, která je podle ní nepřiměřená a zbavuje ji přístupu k účinnému soudnímu přezkumu v rozumných časových intervalech.

3. Žalovaná k žalobě uvedla především následující: žalovaná sebekriticky uznává, že mohla a žalobkyni a) vyzvat, aby nějaké důkazy předložila, avšak žalobkyně a) je dospělou svéprávnou osobou, a mohla tak učinit sama o své vůli. Žalovaná však nemůže posoudit závažnost zdravotního stavu žalobkyně a), i když žalobkyně a) do řízení o správním vyhoštění doložila až v rámci odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí o správním vyhoštění dokumenty, které mají být lékařskými zprávami o jejím zdravotním stavu. Tyto dokumenty jsou v cizím jazyce a je na žalobkyni a), aby doložila překlady do jazyka českého, ve kterém se řízení vede. Žalovaná umístila žalobkyni a) do Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová, kde je možné poskytnout žalobkyni a) lékařskou péči, jde o zařízení uzpůsobené k pobytu zranitelných osob. I kdyby žalobkyně a) byla skutečně zranitelnou osobou, nelze vyloučit, že by žalovaná rozhodla o jejím zajištění stejně, protože samotné vážné zdravotní potíže samy o sobě nevylučují možnost zajištění. Dále žalovaná k zvláštním opatřením nepřistoupila, neboť žalobkyně a) nesplňovala podmínky podle § 123b zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně a) nedisponuje cestovním dokladem, nemá dostatečné finanční prostředky ani adresu pobytu na území ČR, kde by se mohla zdržovat. Za zásadní překážku k přistoupení k uložení zvláštního opatření jako alternativy zajištění žalovaná vyhodnotila neochotu žalobkyně a) opustit území. Žalobkyně a) uvedla, že dobrovolně do Tuniska vycestovat nechce, tudíž je zřejmé, že by po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění pokračovala neoprávněně do své cílové země (Francie). Dále žalovaná připomíná, že žalobkyně a) ve výsledku sama uvedla, že v případě návratu do domovské země jí nic vážného nehrozí. Dále však žalobkyně a) uvedla, že se tam vrátit nechce a chce pokračovat dále do Francie. Žalovaná dne 27. 10. 2022 odeslala žádost o provedení úkonů na ověření totožnosti žalobkyně a) na Ředitelství služby cizinecké policie, Odbor správních činností, Oddělení zjišťování totožnosti, ENO. Ředitelství služby cizinecké policie cestou zastupitelského úřadu Tuniska ověří totožnost žalobkyně a) a následně jí bude vydán náhradní cestovní doklad. Žalované do dne podání vyjádření k žalobě nebylo doručeno žádné sdělení od Ředitelství služby cizinecké policie týkající se ověření totožnosti žalobkyně a). Je zde však reálný předpoklad ověření totožnosti žalobkyně a) a následná realizace správního vyhoštění. Dále žalovaná nemůže žádným způsobem urychlit dílčí kroky, které jsou důležité pro realizaci správního vyhoštění žalobkyně a). Pokud jde o údajnou absenci dílčích kroků, pak žalovaná neví, jaké dílčí kroky má žalobkyně a) na mysli, když o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu žalobkyně a) požádala žalovaná dne 27. 10. 2022 Ředitelství služby cizinecké policie, tedy obratem po zajištění. Ředitelství služby cizinecké policie stále komunikuje s Velvyslanectvím Tuniské republiky ve věci ověření totožnosti žalobkyně a) a následného vydání náhradního cestovního dokladu. Tuto situaci nemůže žalovaná nijak ovlivnit ani urychlit a žádné dílčí kroky nepřicházejí do vyřízení ze strany Velvyslanectví Tuniské republiky v úvahu. Velvyslanectví Tuniské

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

republiky s Ředitelstvím služby cizinecké policie komunikuje, totožnost zatím neověřilo.

4. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Důvodné podezření, že by cizinec mohl mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, existuje mj. tehdy, pokud cizinec vyjádřil záměr pokračovat v cestě přes území jiných členských států Evropské unie, aniž by byl držitelem oprávnění k pobytu v rámci EU (vizte rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2016, č. j. 8 Azs 171/2015-52).
6. Žalovaná z konkrétních okolností případu srozumitelně, logicky a věcně přiléhavě dovodila, že bylo dáno nebezpečí, že by žalobkyně a) mohla mařit nebo ztěžovat řízení a následnou realizaci správního vyhoštění. Žalobkyně a) byla na území totiž zadržena poté, co nelegálně procestovala polovinu Evropy, včetně, s velkou geografickou pravděpodobností, řady členských států EU. I v rámci výsledku ze dne 19. 10. 2022 trvala žalobkyně a) na Francii a Itálii coby konstantních cílech své cesty. K návratu do domovského Tuniska přitom projevila nevoli. Nelze ani přehlédnout, že žalobkyně a) vyjádřila nesouhlas s tím, aby byl vyrozuměn zastupitelský úřad Tuniska. Ke všemu nedisponuje cestovním dokladem. Ten si u příslušného zastupitelského úřadu neopatřila ani sama od sebe během svého (nelegálního) pobytu v ČR, přesněji v Praze (kde se právě ambasáda Tuniska nalézá) v době ubytování svou známou tuniskou rodinou.
7. Žalobkyně a) tedy již před svým zadržením i po něm postupovala tak, aby ztížila své odhalení a vrácení do země původu.
8. Kontext věci žalobkyně a) pak významně dotváří následující: přirozenou reakcí člověka prchajícího před specifickým druhem nebezpečí je úsilí takto ohroženého jedince domoci se jistého útočiště, jakmile se ocitne mimo dosah této k úniku stimulující hrozby. Členské státy EU ve shodě sdílí lidskoprávní étos, který formuluje Listina základních práv EU coby součást unijního primárního práva. Hledá-li tedy občan třetího státu ochranu před útlakem, má tak učinit bezprostředně po vstupu na území prvního členského státu EU, a to žádostí o mezinárodní ochranu adresovanou jeho správnímu orgánu. Jinak zavdává příčinu k seriózním úvahám stran jiných motivů k opuštění vlasti. Jak žalobkyně a) vypověděla, vycestovala ze severní Afriky. Poté, dříve než vstoupila na území ČR, navštívila řadu států – několik z nich muselo být též členskými státy EU (logicky: ČR s nečlenskou zemí ani nesousedí). V žádném z nich se ovšem o legalizaci svého pobytu nepokusila. Českým správním orgánům za cíl své cesty označila Francii, resp. Itálii I v zaprotokolované výpovědi ze dne 19. 10. 2022 žalobkyně a) žalované sdělila, že do svého domovského státu dobrovolně nevycestuje, poněvadž chce pokračovat na cestě do Francie a poté do Itálie, a to přestože v žádné z řečených zemí nemá uděleno pobytové oprávnění. Navíc podle vlastních slov žalobkyně a) zamítla Itálie její žádost o vízum. Pakliže by se žalobkyně a) reálně obávala vážné újmy v důsledku hrozícího návratu do Tuniska, požádala by si nevyhnutelně o azyl hned po svém zadržení v ČR, když už tak neučinila dříve během své cesty přes několik členských států EU. Dále soud zmiňuje, že v žádné ze svých tranzitních eurounijních zemí se žalobkyně a) nesnažila (ani neměla v úmyslu) vyhledat odbornou lékařskou pomoc, což by ovšem vzhledem k závažnosti a naléhavosti tvrzené nemoci bylo přirozené. Mezi takto „opomenutými“ státy byla ČR i Německo, kde se též žalobkyně a) neměla v úmyslu obrátit s žádostí o pomoc k lékařům, jakkoliv úroveň zdravotnictví obou uvedených

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

států je solidní a mezinárodně vyhlášená. To nepodporuje věrohodnost (eventuálně naléhavost) argumentace žalobkyně a).

9. Kauza žalobkyně a), která nerespektovala právní řád ČR, vede soud k jednoznačnému závěru o existenci důvodné obavy, že žalobkyně a) nebude své právní povinnosti dodržovat ani v budoucnu. Tento závěr jen potvrzuje předchozí chování žalobkyně a). Z něho si soud dovoluje vyvodit důvodnou obavu, že ČR nepředstavuje pro žalobkyni a) cílovou západní zemi, a proto nebude mít ani zájem dobrovolně přistoupit na spolupráci s českými správními orgány bez zřetele k libovolné finanční sumě, již žalobkyně a) aktuálně disponuje. Ostatně ve správním řízení za cíl své cesty žalobkyně a) označila Francii s Itálií. S ohledem na shora uvedené nebylo možné mírnější opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců použít, protože zajištění žalobkyně a) bylo zcela namístě a v souladu se zákonem.
10. K námitkám stran doby zajištění soud uvádí: pro soudní přezkum je podstatné, zda existovaly právní a skutkové důvody pro zajištění v době rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a zda žalovaná při stanovení doby zajištění nezneužila správní uvážení nebo nepřekročila jeho meze (vizte rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Věcné důvody pro zvolenou dobu zajištění žalovaná v dostatečné míře uvedla. Nelze-li určit s přesností délku jednotlivých fází přípravy vyhoštění, pak proto, že je napřed nutná součinnost s příslušným zastupitelským úřadem. Jak správně zdůvodnila žalovaná, délku zajištění ovlivnila skutečnost, že žalobkyně a) cestovala bez cestovního dokladu, kterýžto nedostatek však nemůže být připsán žalované na vrub.
11. K realizovatelnosti vyhoštění: soud shledává otázku realizovatelnosti vyhoštění žalobkyně a) žalovanou dostatečně vypořádanou v napadeném rozhodnutí, kde se žalovaná věnuje jednotlivým podmínkám, které závisí především na vydání náhradního cestovního dokladu.
12. Ohledně zranitelnosti osoby žalobkyně a) lze hodnocení situace soudem rozdělit do tří okruhů: zaprvé žalovaná vycházela z výpovědi žalobkyně a) před vydáním napadeného rozhodnutí. V něm žalobkyně a) sdělila, že má rakovinu prsu. Léčila se s ní v domovském Tunisku (podstoupila prý několik operací), avšak podle svých slov neúspěšných. Francii a především Itálii pokládá za země s lepší zdravotní péčí než Tunisko, proto do nich cestovala. Pakliže by soud přijal argumentaci žalobkyně a) ve smyslu, že cizinec ani při prokázaném nelegálním pobytu nejen na území ČR, včetně deklarované snahy nelegálně do budoucna pobývat v dalších členských státech EU, nesmí být zajištěn za předpokladu, že lékařská péče odpovídající jeho tvrzené nemoci není poskytována v jeho vlasti na úrovni západoevropského zdravotnictví, potom by nepřímou učinil nezajistitelného prakticky jakéhokoliv přes ČR nelegálně cestujícího občana třetí země s výjimkou zcela zdravých. Důvodem by byla již sama profesionální a komfortní úroveň zdravotnictví vybraného státu západní Evropy v porovnání s jasnou (až drtivou) většinou světa, a to napříč lékařskými specializacemi. Zadruhé žalobkyně a) v té samé výpovědi vážnost svého zdravotního stavu vlastními slovy vzápětí bagatelizovala, když za postačující označila užití léku na bolest. Ve výslechu doslova žalované řekla: „Právě teď mám bolesti, ale pokud si budu moci vzít léky ze svých věcí, přestane to. Mám to vyzkoušené.“ Zatřetí žalovaná zajistila žalobkyni a) v zařízení daného typu v rámci ČR nejvhodnějšího pro přítomnost žen a rodin s nezletilými dětmi [tudíž zranitelných osob v souladu s definicí podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu], což je soudu známo z jeho vlastní činnosti. V tomto zařízení je žalobkyni a) zaručen přístup

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

k pravidelné profesionální lékařské péči, kterou, jsou-li její tvrzení z žaloby pravdivá, potřebuje nyní především. Zde soud dodává, že žalobkyně a) mu doposud nepředložila své zdravotní zprávy, ačkoliv tak avizovala již na první straně předmětné žaloby.

13. Alternativa v podobě umístění žalobkyně a) v pobytovém středisku nepřipadá s ohledem na výše prokázané v úvahu. Volněji nastavená pravidla pobytových středisek umožňují zde ubytovaným středisko svévolně opustit, což se, jak soud může potvrdit ze své zkušenosti z řady řízení, často stává. Jelikož žalobkyně a) nesouhlasí s návratem do vlasti a chce pokračovat na cestě do Francie, resp. Itálie, nelze umístění v pobytovém středisku pokládat za postup souladný se zjištěními ze správního a soudního řízení. Soud také musí zopakovat zřejmý fakt, že žalobkyně a) při posledním pokusu o vstup na území Francie byla zadržena ještě německou policií a, jelikož nedisponovala pobytovým oprávněním ani ve vztahu k Německu, následně předána české straně. V případě dalšího (a po propuštění ze zajištění spíše pravděpodobného) pokusu by se tato procedura logicky opakovala, což se vylučuje s klidovým režimem, který žalobkyně a) k léčbě své tvrzené nemoci potřebuje. Za těchto okolností soud pokládá za žádoucí též z humanitárního hlediska, aby žalobkyně a) setrvala v adekvátním typu zařízení pro zajištění cizinců a srze něj využívala služeb českého zdravotnického systému, který je v globálním měřítku excelentní. Ostatně, je-li tvrzení žalobkyně a) o vážné nemoci pravdivé, čelí tato zvýšenému riziku kolapsu, a tím spíše potřebuje pravidelný dohled, jenž zahrnuje zdravotně odbornou složku, což zajištění v dané věci splňuje více než jeho alternativy.
14. Alternativa v podobě ubytování žalobkyně a) u známé tuniské rodiny v Praze rovněž nepřipadá s ohledem na výše prokázané v úvahu. Mimo jiné ze dvou důvodů: zaprvé by žalobkyně a) v takovýchto poměrech užívala ještě znatelnější volnosti pohybu než v pobytovém středisku, zadruhé tuto možnost vyloučila sama žalobkyně a) ve výslechu ze dne 19. 10. 2022 vlastními slovy: „U té tuniské rodiny v Praze už být nemůžeme.“
15. Vylučovací metodou a v souladu s deklarovanou vůlí žalobkyně a) nevrátit se do rodné vlasti, zbývají již pouze dvě alternativy: buďto se pokusit nelegálně cestovat přes jiné členské státy EU do cílové země bez oprávnění k pobytu na jejím území, nebo se v ČR skrývat a (opět nelegálně) přebývat na neznámých adresách. Obě tyto alternativy by obnášely krom porušování různých zákonů různých zemí také nebezpečí zvláště pro člověka s nemocí vyžadující pravidelný (ideálně stálý) přístup k lékařské péči.
16. Z uvedených důvodů soud žalobu podanou žalobkyní a) zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Vzhledem k tomu, že žalobkyně b) byla osobou **zjevně neoprávněnou** k podání předmětné žaloby, neboť této žalobkyni zjevně nesvědčila žalobní legitimace ve smyslu § 65 s. ř. s. (napadené rozhodnutí jí nebylo adresováno, nebyla účastnicí jemu předcházejícího správního řízení, nebyla tímto rozhodnutím upravena její práva ani povinnosti), nezbylo soudu než žalobu v rozsahu jejího podání odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Soud stran tohoto výroku svého rozsudku ještě dodává, že žalobkyně a) nebyla omezena co do způsobilosti k právním úkonům a žalobkyně b) nebyla pověřena (či zmocněna) k výkonu alespoň některého z práv žalobkyně a).
18. Žalobkyně a) neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
19. O náhradě nákladů řízení stran žaloby žalobkyně b) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 28. listopadu 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.